

Pralinková Kráľovna

NIEKTORÉ ROZHODNUTIA SI VYŽADUJÚ NIELEN ČAS, ALE AJ ODVAHU. VSTAŤ, NADÝCHNUŤ SA A VYKROČIŤ. A PO CESTE UVERIŤ, ŽE STE NIČ LEPŠIE NEMOHLI UROBIŤ. CELKOM PODOBNE SA ZAČAL PÍSAŤ „PRALINKOVÝ PRÍBEH“ A RODIŤ JEDEN VEĽKÝ SEN. „ŤAŽKO POVEDAŤ, KDE A KEDY SA MÔJ PRÍBEH ZAČAL. UŽ SOM NAD TÝM PÁRKRÁT ROZMÝŠĽALA A NEVIEM POVEDAŤ KONKRÉTNE OBDOBIE. VRAVÍ SA VŠAK, ŽE VŠETKO SA ZAČÍNA V DETSTVE, A ZDÁ SA, ŽE ANI MÔJ PRÍPAD NIE JE VÝNIMKOU,“ HOVORÍ **MARTINA KRAVCOVÁ** O DÔLEŽITÝCH MÍLNIKOCH, KTORÉ JU PRIVIEDLI AŽ TAM, KDE JE DNES.

Text: **Michaela Krivdová**
Foto: **Valerie Holla**

”

Trvalo mi rok, aby som dala výpoveď - bála som sa.

“

CESTA K ARCHITEKTÚRE

Kreativita jej nikdy nechýbala. Rada kreslila, maľovala, modelovala, vytvárala rôzne prototypy reálnych vecí a od piatich rokov navštevovala umeleckú školu. Ako malé dievča si pamätá na obdobie, keď jej rodičia stavali dom a ona so sestrami trávili na stavbe až príliš veľa času. Príliš na to, aby v sebe objavila to, ako veľmi ju fascinovalo, že z papiera dokáže vzniknúť niečo

reálne, trojrozmerné. „Pozerala som do plánov, potom na reálnu stavbu a bolo to pre mňa woow. Zaujímala som sa o výstavbu a sledovala všetky procesy. Veľmi živo si pamätám, ako som bola súčasťou jedného rozhovoru medzi mojím otcom a architektom, keď sa ma otec opýtal, či by som nechcela byť architektkou aj ja, keď vyrastiem,“ spomína Martina, u ktorej táto myšlienka nielen rezonovala a dávala jej zmysel, ale chytila ju natoľko, že už ani nerozmýšľala nad iným zameraním, a s odstupom času sama hovorí, že toto bol okamih, keď do nej otec zasadil semienko, ktoré v sebe ďalej nechala rásť. A tak bolo po strednej škole rozhodnuté.

ŽIVOTNÉ MÍLNIKY

Po absolvovaní univerzity si našla prácu v architektonickom ateliéri, kde pôsobila viac ako päť rokov. Žila zabehnutý pracovný život, cestovala, spoznávala inšpiratívnych ľudí, veľa čítala a zmenila stravovanie. Prestala jesť mäso a postupne aj mliečne výrobky, začala sa zaujímať o zdravie a o to, aký vplyv majú jednotlivé potraviny na kvalitu života. Nahliadla do princípov tradičnej čínskej medicíny, ajurvédy a zrazu sa pozerala inak aj na svoje telo. „Pochopila som, že naše telo je jeden kompaktný celok a všetko so všetkým súvisí, že je vymyslené k dokonalosti, a cítila som veľký rešpekt a vďaka za to, že môžem žiť tu a teraz a byť obklopená úžasnými ľuďmi,“ ohliada sa za ďalšou etapou a mílnikom Martina Kravcová, ktorá je presvedčená o tom, že tým, že zmenila stravovanie, zmenilo sa aj jej myslenie, názory a pohľad na život. Záležalo jej na tom, čím kŕmi svoje telo, ale aj myseľ. „Mala som veľkú vášeň pre varenie a pečenie, rada som trávila svoj voľný čas v kuchyni, kde som vymýšľala nové recepty, kombinovala rôzne potraviny a experimentovala s nimi. A tu sa to asi všetko začalo,“ opisuje ďalší z mílnikov na ceste k pralinkovému snu.

NOVÁ ETAPA S OTÁZNIKMI

Vyštudovaná architektka si však jedného dňa začala všimnúť, že hoci je jej povolanie super, nedáva jej dostatočný pocit naplnenia a priestor na kreativitu. Tvorbu rukami a takú tú neobmedzenú fantáziu, ktorá bola v detstve jej absolútnou súčasťou. „Uvedomila som si, že cez Plain Power ju začínam v sebe opäť objavovať, a cítila som, že potrebujem niečo zmeniť. Oveľa viac som si začala uvedomovať krehkosť života a naplno som precitla v to, že chcem dennodenne žiť tak, aby som bola šťastná. Naozaj šťastná.“ Doma začala hovoriť nahlas o svojich pocitoch a rozmýšľať aj nad odchodom zo zamestnania. A hoci v manželovi, s ktorým viedla nekonečné rozhovory, mala oporu, nech by sa rozhodla akokoľvek, finálne rozhodnutie musela urobiť ona sama.

A to bolo asi to najťažšie. Trvalo jej takmer rok, kým sa definitívne rozhodla, že dá výpoveď. V ceste jej stálo množstvo strachov a bála sa vykročiť do prázdna. „Sranda je, že aj v čase, keď som reálne dala výpoveď, som stále nevedela, čo presne chcem robiť. Vedela som však, že chcem pracovať s jedlom, a veľmi ma naplňovala celá tvorba okolo identity Plain Power. Chcela som ľuďom ukázať, že rastlinná strava môže byť zábavná, veľmi jednoduchá, neprekombinovaná, čistá a pre naše telo taká vzácna.“

NÁHODY NEEEXISTUJÚ

Miluje krásno, detaily, dobré jedlo a rada sa obklopuje peknými vecami aj ľuďmi. Niekde v tomto stručnom opise možno hľadať jej cestu k tomu, čomu sa nakoniec rozhodla venovať. Alebo aj nie? „K pralinkám som sa dostala úplne náhodou. Smejem sa, lebo viem, že náhody neexistujú.

Pamätám si, ako som si minulý rok pred Valentínom povedala, že pre svojich blízkych vyrobím čokoládové pralinky. Absolútne netušim, ako mi to napadlo. Táto idea ku mne prišla z ničoho nič a bola veľmi intenzívna. V tom čase som nemala žiadne vybavenie, žiadne informácie, žiadne suroviny. Nič. Mala som len nadšenie a na internete som videla nádherné lesklé pralinky a chcela som to vyskúšať,“ rozziaria sa oči aj dnes Martine, ktorá v tom momente začala hľadať postupy, pozerať videá, objednala si formy a pustila sa do toho. Dnes má úsmev na perách, že s nulovými znalosťami dokázali vôbec nejaké pralinky vzniknúť, pretože dnes už vie, koľko faktorov ovplyvňuje výsledok. Na čo všetko je dôležité dať pozor, lebo v rámci celého procesu je veľmi veľa nástrah, kde sa dá pochybiť.

KEĎ JE INTUÍCIA SILNEJŠIA

Tie najlepšie nápady prichádzajú nečakane a možno v prvých okamihoch ani nedávajú význam. Sila intuície je však veľká, a ak sa ju človek rozhodne nielen počúvať, ale aj nasledovať, môžu sa stať veci, ktoré aj po čase takpovediac vyrazajú dych. „Naozaj neviem, ako sa, to' celé podarilo. Tým, že prvé pralinkové pokusy sa celkom vydarili, moje nadšenie pretrvávalo aj naďalej a ja som sa začala vzdelávať v tejto oblasti. Nasledovala som svetových chocolatierov, zúčastňovala som sa na rôznych kurzoch a rozvíjala sa v tejto sfére. Fascinovala ma a doteraz fascinuje tá nekonečná alchymia za tým. Užívam si to, že môžem vlastnými rukami vytvoriť niečo, čo je stelesnením mojej energie, fantázie, a za hotovým produktom cítiť môj rukopis. Aj keď celý čas hovorím o tom, že je to kreatívna tvorba, určite je potrebné mať aj technické myslenie,“ dodáva na záver Martina, ktorej sa vo finále podarilo skĺbiť všetky skúsenosti aj z predchádzajúceho štúdia a zamestnania.

”
Možno bolo šťastie to, že prvé pralinkové pokusy sa prosto vydarili.
“

